

ΠΡΟΣΦΩΝΗΣΙΣ ΤΟΥ ΓΕΝ. ΓΡΑΜΜΑΤΕΩΣ

ΚΥΡ. ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥ ΕΥΣΤΑΘΟΠΟΥΛΟΥ.

Κύριοι.

Ἐντολῇ τοῦ νέου Συμβουλίου τοῦ Συλλόγου παρέρχομαι ἐνταῦθα πρῶτον μὲν ἵνα εὐχαριστήσω ὑμᾶς ἐπὶ τῇ τιμῇ ἣν ἀπενείματε ἐμπιστευθέντες ἡμῖν τὴν ἀμεσον τοῦ ἡμετέρου Συλλόγου διεύθυνσιν, ἔπειτα δὲ καὶ ἵνα ἐξηγήσω ὑπὸ τίνων ὁρμώμενοι ἀρχῶν ἐπείσθημεν ν' ἀναδεχθῶμεν τὸ βαρὺ καὶ δυσανάλογον πρὸς τε τὰς γνώσεις καὶ ἡμᾶς αὐτοὺς φορτίον τοῦτο.

Ὅλοι γινώσκετε τὴν πορείαν τοῦ Συλλόγου τούτου, ἤδη ἀκούσαντες αὐτὴν ἐν τῇ λογοδοσίᾳ τοῦ ἀξιοτίμου Προέδρου. Τὸ δὲ ὑπὲρ αὐτοῦ ἐνδιαφέρον οὐ μόνον ὑμεῖς ἐνταῦθα καθήμενοι μαρτυρεῖτε, ἀλλὰ καὶ τῶν μακρὰν καὶ τῶν ἐγγὺς ὁμογενῶν καταρανέστατα ἠκούσατε μαρτύρια. Ἀλλὰ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦτο τίς εἰς ἡμᾶς ἐκίνησεν; Δὲν εἶνε ἀληθὲς ὅτι αὐτὸ τὸ ὄνομα τῆς πόλεως ἡμῶν; Δὲν εἶνε ὁ φόβος μὴ δειχθῶμεν ἀνάξιοι σταδιοδρόμοι πρὸς τὰς ἄλλας πόλεις τὰς πολλὰ διὰ τῆς ὁμοίας καὶ παραπλησίου ὁδοῦ διαπραττομένας; Ἀναμφιβόλως. Ἡ Σμύρνη εἶνε ἡ δευτερεύουσα τῆς Ὀθωμανικῆς Αὐτοκρατορίας πόλις εἰς τε τὸν πληθυσμὸν καὶ τὸ ἐμπόριον. Αὕτη λοιπὸν ἡ περιφανὴς διὰ τὴν ἀρχῆθεν περὶ τε τὰ γράμματα καὶ τὸν πολιτισμὸν εὐκλειαν, ἥτις καὶ ἐν χαλεποῖς καιροῖς οὐδέποτε ἐπαύσατο χρῆσται παρέχουσα καὶ μεταδίδουσα, ἡ γνωστὴ διὰ τὴν γενναιοδωρίαν καὶ ἐλευθεριότητα τῶν κατοίκων τῆς, αὕτη ἡ νῦν πατρίς ἡμῶν ἀρμόζει νὰ μένῃ ὀπίσω τοῦ γενικοῦ τῶν ἐν τῇ Ἀνατολῇ λαῶν εὐγενοῦς ὀργασμοῦ, καὶ ἀπλοῦς νὰ γένηται ἐν τῇ Ἀνατολῇ ἐμπορικὸς λιμὴν; Ἡ πόλις ἡ ὑπὸ τῶν πηγῶν τοῦ Μέλητος ἀρδευομένη καὶ μετ' αὐτοῦ τὴν ἀθανασίαν κληροδότημα κεκτημένη εἶνε δίκαιον νὰ φανῇ ἐπιλήσμων παντὸς σεβασμοῦ καὶ καθήκοντος πρὸς ὃ κέκτηται κλέος, περὶ τὰ ἴδια δὲ ἕκαστος τυρβάζοντας νὰ παραιτηθῶσι παντὸς γενικοῦ καὶ τοῦς πάντας ἀφορῶντος καλοῦ; Οὐδὲν τοιοῦτον ἔχομεν νὰ μεμφθῶμεν τοὺς προγενεστέρους ἡμῶν, οὐδὲ ἐδείχθησάν ποτε τοσοῦτον ἀφιλόκαλοι καὶ ἀφιλότιμοι. Μὴ γένοιτο λοιπὸν οὐδὲ ἡμᾶς νὰ ὀνειδίσωσιν οἱ ἐπιγιγνόμενοι ἐπὶ τούτῳ; Καθῆκον ἄρα ἔχομεν νὰ παραδώσωμεν ἀκεραίαν τὴν εὐλογίαν ἐφ' ἣ ἐγκαυχώμεθα, τὸ δὲ ὄνομα τῆς πόλεως νὰ καταλίπωμεν οἷον λαβόντες ἔχομεν. Τὸ δὲ καθῆκον τοῦτο, ὅπως ἄλλοτε ἄλλους, ἠνάγκασε καὶ ἡμᾶς νῦν νὰ μὴ ὀλιγωρήσωμεν τῆς ὑμετέρας ψήφου. Οὗτοι εἶνε οἱ λόγοι οἱ πειθαναγκάσαντες νὰ δεχθῶμεν ἣν ἀνεθέσατε ἡμῖν ἐντολήν, βαρεῖαν μὲν ἐν τῇ συναισθήσει τοῦ μεγαλείου, ἀλλ' ἐλαφρὰν καὶ κούφην ἐν τῇ ἐκπληρώσει τοῦ καθήκοντος. Προθύμους λοιπὸν ἐκτελέστας τῆς ψήφου ὑμῶν ἔχοντες, ὅσοι συναισθάνεσθε ἣν ἐν τῷ κόσμῳ καὶ

ἕκαστος καθ' ἑαυτὸν καὶ ὡς ἔθνος κεκλήμεθα εὐγενῇ κλήσιν, πάντες πρόθυμοι συνέλθετε ὑπὸ τὴν σκιάν τοῦ δένδρου τούτου, ὅπερ ἀπὸ τοῦ πρώτου πρὸς τὴν εὐγενῇ τῶν γραμμάτων καὶ τοῦ πολιτισμοῦ ὁδὸν τὸ ἔθνος ἡμῶν καλέσαντος φερωνύμως κέκληται. Ὑπὸ τὴν σκιάν αὐτοῦ, ὅσον ἂν ὑποτεθῇ μικρὸν, πάντες δύνανται νὰ καθήσωσιν. Ἐπὶ δὲ τῶν διαφορῶν αὐτοῦ κλωνῶν καὶ φύλλων πᾶσαι δύνανται αἱ ἐπιστῆμαι καὶ αἱ τέχναι νὰ στήσωσι τὰς φωλεὰς αὐτῶν. Δὲν τέρπουσι περισσότερον τὰ ὑψηλότερον καθήμενα ἢ τὰ ὀξυφωνότεραν κελαδοῦντα πτηνὰ, ἀλλὰ τὰ ἁρμονικώτερον καὶ εὐφωνότερον, καὶ ἂν μᾶλλον πρόσγεια κάθηνται. Δὲν λογίζεται ὡς ἐπὶ τὸ πολὺ τὸ ποσόν, ἀλλὰ τὸ ποιόν, ἥτοι ἡ διάθεσις τοῦ εἰσφέροντος. Ἔστι γὰρ καὶ παρὰ βαιοῖσι χάρις. Μία καὶ δύο φωναὶ δὲν παράγουσι, Κύριοι, ἁρμονίαν, ἀλλὰ πολλαὶ ποικίλως συναρμοζόμεναι. Οὐδὲν τῶν ἐν τῷ κόσμῳ μέγα διὰ μιᾶς συντελεῖται δυνάμει· πλεῖσται δὲ ὁμοῦ συντιθέμεναι καὶ πολλαπλασιαζόμεναι ἀναπτύσσουσι τὴν θαυματουργὸν ἐκείνην σύνθετον δι' ἧς αἰείποτε τὰ μεγάλα διεπράχθησαν, καὶ νῦν μάλιστα ὁσημέραι βλέπομεν γινόμενα. Καί τοι καὶ πρὸς εὐάδωσιν τοῦ ἀγαθοῦ τούτου ἔργου ἔχομεν προστατεύουσαν καὶ παραθαρρύνουσαν ἡμᾶς εὐγενῶς πεφωτισμένην Κυβέρνησιν Σεβαστοῦ Μονάρχου. Ἡμέτερον λοιπὸν εἶνε νὰ πράξωμεν τὸ καλὸν καὶ μέγα. Διὸ καὶ γήρατος φρόνησις καὶ νεότητος ἰσχὺς καὶ λόγου δύναμις καὶ πλούτου μεγαλοδωρία καὶ χριστιανικῶν ἀρετῶν ἀσκήσις, πάντα δύνανται ἐναμίλλως συνεργόμενα καὶ συμπράττοντα νὰ διευθύνωσι τὰς ἐνεργείας τοῦ συλλόγου τούτου πρὸς τὸ κοινὸν ἀγαθόν. Ταῦτα εὐχόμεθα ἐπὶ τούτοις πεπειθότες ἐπικαλούμεθα τὴν ἄνωθεν βοήθειαν συναγωγὸν καὶ συναντιλήπτορα τῶν ἀγαθῶν ἡμῶν προθέσεων.
